EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 23.5.2022
COM(2022) 616 final

Suositus

NEUVOSTON SUOSITUS

Italian vuoden 2022 kansallisesta uudistusohjelmasta sekä samassa yhteydessä annettu Italian vuoden 2022 vakausohjelmaa koskeva neuvoston lausunto

{SWD(2022) 616 final} - {SWD(2022) 640 final}

Suositus

NEUVOSTON SUOSITUS

Italian vuoden 2022 kansallisesta uudistusohjelmasta sekä samassa yhteydessä annettu Italian vuoden 2022 vakausohjelmaa koskeva neuvoston lausunto

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 121 artiklan 2 kohdan ja 148 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja yhteensovittamisen tehostamisesta 7 päivänä heinäkuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97[1] ja erityisesti sen 5 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon makrotalouden epätasapainon ennalta ehkäisemisestä ja korjaamisesta 16 päivänä marraskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1176/2011[2] ja erityisesti sen 6 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission suosituksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin päätöslauselmat,

ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston päätelmät,

ottaa huomioon työllisyyskomitean lausunnon,

ottaa huomioon talous- ja rahoituskomitean lausunnon,

ottaa huomioon sosiaalisen suojelun komitean lausunnon,

ottaa huomioon talouspoliittisen komitean lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/241[3], jolla perustettiin elpymis- ja palautumistukiväline, tuli voimaan 19 päivänä helmikuuta 2021. Elpymis- ja palautumistukivälineestä tarjotaan rahoitustukea uudistusten ja investointien toteuttamiseen eli kyse on unionin rahoittamasta finanssipoliittisesta elvytyksestä. Tukivälineellä edistetään talouden elpymistä ja erityisesti vihreää ja digitaalista siirtymää tukevien kestävien ja kasvua lisäävien uudistusten ja investointien toteuttamista sekä vahvistetaan jäsenvaltioiden talouksien palautumiskykyä ja potentiaalista kasvua. Se auttaa myös vahvistamaan julkisen talouden kestävyyttä ja vauhdittamaan kasvua ja työpaikkojen luomista keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. Elpymis- ja palautumistukivälineen mukainen enimmäisrahoitusosuus jäsenvaltiota kohti [päivitetään/päivitettiin] [XX] päivänä kesäkuuta 2022 asetuksen (EU) 2021/241 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

---

1 EYVL L 209, 2.8.1997, s. 1.

2 EUVL L 306, 23.11.2011, s. 25.

3 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/241, annettu 12 päivänä helmikuuta 2021, elpymis- ja palautumistukivälineen perustamisesta (EUVL L 57, 18.2.2021, s. 17).

(2) Komissio hyväksyi 24 päivänä marraskuuta 2021 vuotuisen selvityksen kestävästä kasvusta. Hyväksyminen käynnisti vuoden 2022 talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson. Selvityksessä otettiin asianmukaisesti huomioon Portossa toukokuussa 2021 pidetyssä sosiaalialan huippukokouksessa vahvistettu yhteinen sitoumus jatkaa Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission 17 päivänä marraskuuta 2017 julistaman Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin täytäntöönpanoa. Eurooppa-neuvosto hyväksyi 25 päivänä maaliskuuta 2022 painopisteet vuoden 2022 kestävän kasvun selvitystä varten. Komissio hyväksyi 24 päivänä marraskuuta 2021 myös asetuksen (EU) N:o 1176/2011 perusteella annettavan varoitusmekanismia koskevan kertomuksen, jossa se katsoi, että Italia kuuluu niihin jäsenvaltioihin, joista tarvitaan perusteellinen tarkastelu[4]. Samana päivänä komissio hyväksyi lisäksi euroalueen talouspolitiikkaa koskevan suosituksen neuvoston suositukseksi sekä ehdotuksen vuoden 2022 yhteiseksi työllisyysraportiksi, jossa analysoidaan työllisyyspolitiikan suuntaviivojen ja Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin periaatteiden täytäntöönpanoa. Neuvosto hyväksyi edellisen 5 päivänä huhtikuuta 2022 ja jälkimmäisen 14 päivänä maaliskuuta 2022.

(3) Geopoliittinen ja taloudellinen tilanne on muuttunut merkittävästi Venäjän hyökättyä Ukrainaan maailmanlaajuisen pandemian jälkimainingeissa. Hyökkäyksen vaikutus jäsenvaltioiden talouksiin on näkynyt esimerkiksi energian ja elintarvikkeiden hintojen nousuna ja kasvunäkymien heikentymisenä. Energian hintojen nousu vaikuttaa erityisesti kaikkein haavoittuvimpiin kotitalouksiin, jotka ovat vaarassa joutua energiaköyhyyteen. EU:hun on myös virrannut ennennäkemätön määrä Ukrainasta pakenevia. Tilapäistä suojelua koskeva direktiivi otettiin tässä tilanteessa 4 päivänä maaliskuuta 2022 ensimmäistä kertaa käyttöön[5]. Ukrainasta pakeneville myönnetään direktiivin perusteella oikeus oleskella laillisesti EU:ssa sekä oikeus hakeutua koulutukseen, työmarkkinoille ja terveydenhuoltoon, saada asunto ja käyttää sosiaalipalveluita.

(4) Koska taloudellinen ja geopoliittinen tilanne on muuttumassa nopeasti, vuonna 2022 aloitetaan uudelleen talouspolitiikan eurooppalaiseen ohjausjaksoon kuuluva laaja talous- ja työllisyyspolitiikan koordinointi, ja ohjausjaksoa kehitetään elpymis- ja palautumistukivälineen toteuttamisvaatimusten mukaisesti siten kuin vuotta 2022 koskevassa vuotuisessa selvityksessä kestävästä kasvusta selostetaan. Hyväksyttyjen elpymis- ja palautumissuunnitelmien täytäntöönpano on olennaisen tärkeää eurooppalaisen ohjausjakson ensisijaisten tavoitteiden saavuttamisen kannalta, koska suunnitelmat kohdistuvat kaikkiin tai merkittävään osaan vuosien 2019 ja 2020 ohjausjaksoilla annetuista maakohtaisista suosituksista. Vuosien 2019 ja 2020 maakohtaiset suositukset ovat yhtä lailla tärkeitä, kun elpymis- ja palautumissuunnitelmia tarkistetaan, päivitetään tai muutetaan asetuksen (EU) 2021/241 14, 18 ja 21 artiklan mukaisesti, niiden maakohtaisten suositusten lisäksi, joita on mahdollisesti annettu muokatun suunnitelman toimittamispäivään mennessä.

---

4 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1176/2011, annettu 16 päivänä marraskuuta 2011, makrotalouden epätasapainon ennalta ehkäisemisestä ja korjaamisesta (EUVL L 306, 23.11.2011, s. 25).

5 Neuvoston täytäntöönpanopäätös (EU) 2022/382, annettu 4 päivänä maaliskuuta 2022, Ukrainasta siirtymään joutuneiden henkilöiden joukoittaisen maahantulon tilanteen toteamisesta direktiivin 2001/55/EY 5 artiklan nojalla ja sen seurauksena tilapäisen suojelun antamisesta, (EUVL L 71, 4.3.2022, s. 1).

(5) Yleinen poikkeuslauseke on ollut aktivoituna maaliskuusta 2020[6]. Komissio katsoi 3 päivänä maaliskuuta 2021 antamassaan tiedonannossa[7], että päätös yleisen poikkeuslausekkeen deaktivoinnista tai sen soveltamisen jatkamisesta olisi tehtävä laatimalla talouden tilasta kokonaisarvio, jossa keskeisenä määrällisenä kriteerinä on talouden toimeliaisuuden taso EU:ssa tai euroalueella verrattuna kriisiä edeltäneeseen (vuoden 2019 lopun) tasoon. Talousnäkymien lisääntynyt epävarmuus ja suuret heikkenemisriskit sodan jatkuessa Euroopassa, ennennäkemätön energian hintojen nousu ja jatkuvat toimitusketjujen häiriöt edellyttävät vakaus- ja kasvusopimuksen yleisen poikkeuslausekkeen soveltamista jatkamista vuonna 2023.

(6) Vuoden 2021 vakausohjelmasta 18 päivänä kesäkuuta 2021 annetun neuvoston lausunnon mukaisesti finanssipolitiikan viritystä mitataan tällä hetkellä parhaiten muutoksella perusmenoissa (ilman päätösperäisiä tulopuolen toimenpiteitä), joissa ei ole mukana covid-19-kriisiin liittyviä väliaikaisia hätätoimenpiteitä mutta joissa ovat mukana elpymis- ja palautumistukivälineen tuella, jota ei makseta takaisin, (avustuksilla) ja muilla EU:n varoilla rahoitettavat menot, suhteessa keskipitkän aikavälin potentiaaliseen kasvuun[8]. Sen arvioimiseksi, onko kansallinen finanssipolitiikka maltillista ja voidaanko sen koostumuksella edistää kestävää elpymistä, joka on sopusoinnussa vihreän ja digitaalisen siirtymän kanssa, huomiota kiinnitetään finanssipolitiikan kokonaisviritystä laajemmin myös kansallisesti rahoitettujen[9] juoksevien perusmenojen (ilman päätösperäisiä tulopuolen toimenpiteitä ja covid-19-kriisiin liittyviä väliaikaisia hätätoimenpiteitä) ja investointien kehitykseen.

(7) Komissio hyväksyi 2 päivänä maaliskuuta 2022 tiedonannon, jossa annetaan laajaa finanssipoliittista ohjausta vuodeksi 2023 ja jolla pyritään tukemaan jäsenvaltioiden vakaus- ja lähentymisohjelmien valmistelua ja siten vahvistamaan politiikan koordinointia.[10] Komission mielestä vaikuttaa asianmukaiselta, että vuonna 2023 siirrytään talven 2022 talousennusteen makrotalouden näkymien perusteella kasvua tukevasta vuosien 2020–2022 finanssipolitiikan kokonaisvirityksestä pitkälti neutraaliin finanssipolitiikan kokonaisvirityksen, mutta samalla on oltava valmiina reagoimaan muuttuvaan taloustilanteeseen. Komissio ilmoitti, että vuotta 2023 koskevia finanssipoliittisia suosituksia olisi edelleen eriytettävä jäsenvaltiokohtaisesti, ja niissä olisi otettava huomioon mahdolliset maiden väliset heijastusvaikutukset. Komissio kehotti jäsenvaltioita ottamaan tämän ohjauksen huomioon vakaus- ja lähentymisohjelmissaan. Komissio sitoutui seuraamaan tiiviisti talouden kehitystä ja mukauttamaan ohjaustaan tarvittaessa ja viimeistään talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson kevätpaketissa, jonka se esittää toukokuun 2022 lopussa.

---

6 Komission tiedonanto neuvostolle vakaus- ja kasvusopimuksen yleisen poikkeuslausekkeen aktivoinnista, Bryssel, 20.3.2020, COM(2020) 123 final.

7 Komission tiedonanto neuvostolle ”Vuosi covid-19-pandemian alkamisesta – finanssipoliittiset toimet”, Bryssel 3.3.2021, COM(2021) 105 final.

8 Tässä suosituksessa esitetyt finanssipolitiikan viritystä ja sen osatekijöitä koskevat arviot ovat komission arvioita, jotka perustuvat komission kevään 2022 talousennusteen perustana oleviin oletuksiin. Komission arviot keskipitkän aikavälin potentiaalisesta kasvusta eivät sisällä myönteisiä vaikutuksia elpymis- ja palautumissuunnitelmaan kuuluvista uudistuksista, jotka voivat vauhdittaa potentiaalista kasvua.

9 Ei rahoiteta elpymis- ja palautumistukivälineen avustuksilla ja muilla EU:n varoilla.

10 Komission tiedonanto neuvostolle ”Finanssipoliittinen ohjaus vuodeksi 2023”, Bryssel 2.3.2022, COM(2022) 85 final.

(8) Vuotta 2023 koskevissa finanssipoliittisissa suosituksissa otetaan 2 päivänä maaliskuuta 2022 hyväksytyn finanssipoliittisen ohjauksen perusteella huomioon heikentyneet talousnäkymät, lisääntynyt epävarmuus ja muut heikkenemisriskit sekä talven talousennusteeseen verrattuna nopeampi inflaatio. Näiden seikkojen perusteella finanssipoliittisilla toimilla on lisättävä julkisia investointeja vihreään ja digitaaliseen siirtymään sekä energiaturvallisuuteen ja ylläpidettävä heikoimmassa asemassa olevien kotitalouksien ostovoimaa, jotta voidaan lievittää energian hintojen nousun vaikutuksia ja hillitä kerrannaisvaikutuksista johtuvia inflaatiopaineita kohdennettujen ja väliaikaisten toimenpiteiden avulla. Finanssipolitiikan on pysyttävä ketteränä, jotta sitä voidaan mukauttaa nopeasti muuttuviin olosuhteisiin, ja sitä on eriytettävä maittain finanssipoliittisen ja taloudellisen tilanteen mukaan ottaen huomioon muun muassa altistuminen kriisille ja Ukrainasta pakenevien maahantulo.

(9) Italia toimitti 30 päivänä huhtikuuta 2021 komissiolle asetuksen (EU) 2021/241 18 artiklan 1 kohtaa noudattaen kansallisen elpymis- ja palautumissuunnitelmansa. Komissio on arvioinut asetuksen (EU) 2021/241 19 artiklan mukaisesti elpymis- ja palautumissuunnitelman merkityksellisyyttä, vaikuttavuutta, tehokkuutta ja johdonmukaisuutta asetuksen liitteessä V esitettyjä arviointia koskevia suuntaviivoja noudattaen. Neuvosto hyväksyi 13 päivänä heinäkuuta 2021 päätöksen Italian elpymis- ja palautumissuunnitelmasta tehdyn arvion hyväksymisestä.[11] Rahoituserien maksamisen ehtona on asetuksen (EU) 2021/241 24 artiklan 5 kohdan mukaisesti tehty komission päätös siitä, että Italia on tyydyttävästi saavuttanut neuvoston täytäntöönpanopäätöksessä asetetut asiaankuuluvat välitavoitteet ja tavoitteet. Tyydyttävä saavuttaminen edellyttää, että edeltävien välitavoitteiden ja tavoitteiden saavuttaminen ei ole peruuntunut.

(10) Italia toimitti vuoden 2022 kansallisen uudistusohjelmansa 27 päivänä huhtikuuta 2022 ja vuoden 2022 vakausohjelmansa 27 päivänä huhtikuuta 2022 asetuksen (EY) N:o 1466/97 4 artiklan mukaisesti. Ohjelmat on arvioitu yhdessä, jotta niiden keskinäiset yhteydet on voitu ottaa huomioon. Asetuksen (EU) 2021/241 27 artiklan mukaisesti vuoden 2022 kansallisessa uudistusohjelmassa otetaan huomioon myös Italian puolivuosittainen raportointi edistymisestä elpymis- ja palautumissuunnitelman täytäntöönpanossa.

(11) Komissio julkaisi 23 päivänä toukokuuta 2022 Italiaa koskevan vuoden 2022 maaraportin[12]. Siinä arvioitiin Italian edistymistä neuvoston vuosina 2019, 2020 ja 2021 hyväksymien asiaankuuluvien maakohtaisten suositusten noudattamisessa ja arvioitiin elpymisen ja palautumisen tulostaulun pohjalta, miten Italia on pannut elpymis- ja palautumissuunnitelman täytäntöön. Tämän analyysin perusteella maaraportissa määritettiin puutteita eli haasteita, joihin elpymis- ja palautumissuunnitelmalla ei vastata lainkaan tai joihin vastataan vain osittain, sekä uusia ja kehittymässä olevia haasteita, kuten haasteet, jotka johtuvat Venäjän hyökkäyksestä Ukrainaan. Maaraportissa arvioitiin myös Italian edistymistä Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin täytäntöönpanossa, työllisyyttä, osaamista ja köyhyyden vähentämistä koskevien EU:n yleistavoitteiden saavuttamisessa sekä YK:n kestävän kehityksen tavoitteisiin pääsemisessä.

---

[11] Neuvoston täytäntöönpanopäätös, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2021, Italian elpymis- ja palautumissuunnitelmasta tehdyn arvion hyväksymisestä (ST 10160/21; ST 10160/21 ADD 1 REV 2).

[12] SWD(2022) 616 final.

(12) Komissio on tehnyt asetuksen (EU) N:o 1176/2011 5 artiklan nojalla Italiasta perusteellisen tarkastelun, jonka tulokset se julkaisi 23 päivänä toukokuuta 2022.[13] Komission päätelmä oli, että Italian makrotaloudessa on liiallisia epätasapainoja. Italian haasteena on edelleen erityisesti haavoittuvuustekijöitä, jotka liittyvät suureen julkiseen velkaan ja heikkoon tuottavuuden kasvuun yhdistettynä työmarkkinoilla ja rahoitussektorilla ilmeneviin heikkouksiin.

(13) Komissio antoi 23 päivänä toukokuuta 2022 SEUT-sopimuksen 126 artiklan 3 kohdan nojalla laaditun kertomuksen. Kertomuksessa käsiteltiin Italian julkisen talouden tilannetta, sillä vuonna 2021 sen julkisen talouden alijäämä ylitti perussopimuksessa asetetun 3 prosentin viitearvon suhteessa BKT:hen ja sen julkinen velka perussopimuksessa asetetun 60 prosentin viitearvon suhteessa BKT:hen, eikä se noudattanut velan supistamista koskevaa vertailuarvoa. Kertomuksessa todettiin, että alijäämäkriteeriä ja velkakriteeriä ei ole noudatettu. Komissio arvioi merkityksellisiä tekijöitä ja katsoi 2 päivänä maaliskuuta 2022 annetun tiedonannon mukaisesti, että velan supistamista koskevan vertailuarvon noudattaminen merkitsisi liian vaativia etupainotteisia julkisen talouden toimia, jotka uhkaavat vaarantaa kasvun. Sen vuoksi komissio katsoo, että velan supistamista koskevan vertailuarvon noudattaminen ei ole tämänhetkisissä poikkeuksellisissa talouden olosuhteissa perusteltua. Ilmoituksensa mukaisesti komissio ei ehdottanut uusien liiallista alijäämää koskevien menettelyjen aloittamista keväällä 2022. Se arvioi syksyllä 2022 uudelleen, onko aiheellista ehdottaa liiallista alijäämää koskevien menettelyjen aloittamista.

(14) Neuvosto suositti 20 päivänä heinäkuuta 2020, että Italia toteuttaisi vuosina 2020 ja 2021 yleisen poikkeuslausekkeen huomioon ottaen kaikki tarvittavat toimenpiteet pandemian torjumiseksi, talouden ylläpitämiseksi ja alkavan elpymisen tukemiseksi. Se suositti myös, että Italia harjoittaisi taloustilanteen salliessa finanssipolitiikkaa, jonka tavoitteena on saavuttaa maltillisella tasolla oleva julkisen talouden rahoitusasema keskipitkällä aikavälillä ja varmistaa velkakestävyys samalla kun lisätään investointeja. Vuonna 2021 Italian julkisen talouden alijäämä supistui Eurostatin vahvistamien tietojen mukaan 7,2 prosenttiin suhteessa BKT:hen, kun se vuonna 2020 oli ollut 9,6 prosenttia. Italian finanssipoliittiset toimet tukivat talouden elpymistä vuonna 2021, ja väliaikaiset hätätoimenpiteet olivat 3,5 prosenttia suhteessa BKT:hen (vähentyneet 4,4 prosentista vuonna 2020). Italian vuonna 2021 toteuttamat toimenpiteet ovat 20 päivänä heinäkuuta 2020 annetun neuvoston suosituksen mukaisia. Hallituksen vuosina 2020 ja 2021 hyväksymät päätösperäiset julkisen talouden toimenpiteet olivat enimmäkseen väliaikaisia tai niiden vaikutus kompensoidaan tasapainottavilla toimenpiteillä. Hallituksen vuosina 2020 ja 2021 hyväksymät päätösperäiset toimenpiteet, jotka eivät olleet väliaikaisia tai joiden vaikutusta ei kompensoida tasapainottavilla toimenpiteillä, koostuivat pääasiassa sosiaaliturvamaksujen alentamisesta köyhemmillä alueilla, työtulojen verohyvityksen jatkamisesta ja perhe-etuuden käyttöönotosta. Eurostatin vahvistamien tietojen mukaan julkinen velka oli 150,8 prosenttia suhteessa BKT:hen vuonna 2021.

(15) Vuoden 2022 vakausohjelmassa esitettyjen julkisen talouden kehitysarvioiden perustana oleva makrotalouden skenaario on vuonna 2022 suotuisa ja sen jälkeen realistinen. Hallitus ennustaa reaalisen BKT:n kasvavan 3,1 prosenttia vuonna 2022 ja 2,4 prosenttia vuonna 2023. Komission kevään 2022 talousennusteessa puolestaan ennakoidaan, että reaalinen BKT:n kasvu on 2,4 prosenttia vuonna 2022 ja

[13] SWD(2022) 635 final.

1,9 prosenttia vuonna 2023, lähinnä maltillisempien kotimaista kysyntää koskevien ennusteiden perusteella. Hallitus ennakoi vuoden 2022 vakausohjelmassaan julkisen talouden nimellisen alijäämän supistuvan 5,6 prosenttiin suhteessa BKT:hen vuonna 2022 ja 3,9 prosenttiin vuonna 2023[14]. Vuonna 2022 supistuminen johtuu pääasiassa talouden toimeliaisuuden kasvusta ja useimpien hätätoimenpiteiden lakkaamisesta. Julkisen talouden velan odotetaan ohjelman mukaan supistuvan 147,0 prosenttiin suhteessa BKT:hen vuonna 2022 ja 145,2 prosenttiin vuonna 2023. Julkisen talouden alijäämä suhteessa BKT:hen on ennusteen koontipäivänä tiedossa olevien politiikkatoimien perusteella komission kevään 2022 talousennusteen mukaan 5,5 prosenttia vuonna 2022 ja 4,3 prosenttia vuonna 2023. Vuoden 2022 vakausohjelmaan verrattuna komission ennusteessa ennakoitu alijäämä on lähes sama vuonna 2022 mutta suurempi vuonna 2023, mikä johtuu pääasiassa hitaammasta talouskasvusta. Komission kevään 2022 talousennuste ei sisällä ohjelmassa ilmoitettuja uusia vuoden 2022 tukitoimenpiteitä, koska yksityiskohtaisia tietoja ei ollut saatavilla ennen määräaikaa. Komission kevään 2022 talousennusteessa julkisen talouden velka suhteessa BKT:hen on suurempi, 147,9 prosenttia vuonna 2022 ja 146,8 prosenttia vuonna 2023. Ero johtuu suuremmasta alijäämästä ja hitaammasta talouskasvusta.

Komission kevään 2022 talousennusteen perusteella keskipitkän aikavälin potentiaalisen tuotannon kasvun (10 vuoden keskiarvon) arvioidaan olevan 0,4 prosenttia. Arviossa ei kuitenkaan ole otettu huomioon elpymis- ja palautumissuunnitelmaan sisältyviä uudistuksia, jotka voivat vauhdittaa Italian talouden potentiaalista kasvua.

(16) Hallitus on vuonna 2022 luopunut suurimmasta osasta covid-19-kriisin takia toteutetuista toimenpiteistä, joten hätätilanteeseen liittyvien väliaikaisten tukitoimenpiteiden ennakoidaan supistuvan 1,1 prosenttiin suhteessa BKT:hen vuonna 2022, kun ne vuonna 2021 olivat 3,5 prosenttia. Energian hintojen nousun taloudellisten ja sosiaalisten vaikutusten torjumiseksi hyväksytyt toimenpiteet vaikuttavat julkisen talouden alijäämään. Komission kevään 2022 talousennusteen mukaan kyseiset toimenpiteet ovat 0,5 prosenttia suhteessa BKT:hen vuonna 2022 ja niistä luovutaan asteittain vuonna 2023[15]. Nämä toimenpiteet koostuvat pääasiassa sosiaalisista tulonsiirroista köyhemmille kotitalouksille, energiankulutuksesta kannettavien välillisten verojen kevennyksistä sekä energiayhtiöille myönnettävistä tuista. Toimenpiteet on ilmoitettu väliaikaisiksi. Jos energian hinnat kuitenkin pysyvät korkeina myös vuonna 2023, joitakin näistä toimenpiteistä voitaisiin jatkaa. Joitakin näistä toimenpiteistä ei ole kohdennettu, kuten erityisesti kautta linjan tehtäviä energiankulutuksesta kannettavien välillisten verojen (alv ja kiinteät verot) kevennyksiä. Julkisen talouden alijäämään vaikuttavat myös kustannukset, joita aiheutuu tilapäisen suojelun tarjoamisesta Ukrainasta paenneille. Komission kevään

[14] Tässä kappaleessa esitetyt arviot perustuvat Italian vuoden 2022 vakausohjelman yhteydessä toimittamiin yksityiskohtaisiin julkisen talouden kehitysarvioihin. Lukuun ottamatta julkisen talouden alijäämää ja velkaa koskevia kokonaismääriä Italian toimittamissa kehitysarvioissa ei ole otettu huomioon toukokuussa 2022 julkistettua finanssipoliittista toimenpidepakettia. Tämä 2 päivänä toukokuuta 2022 hyväksytty toimenpidepaketti sisältää lisää tukitoimenpiteitä vuodelle 2022 sekä lisäresursseja kansallisesti rahoitettaviin investointihankkeisiin sekä vuonna 2022 että tulevina vuosina.

[15] Luvut kuvaavat syksyn 2021 jälkeen toteutettujen toimenpiteiden vuotuisia talousarviokustannuksia, mukaan lukien juoksevat tulot ja menot sekä mahdolliset pääomamenoja koskevat toimenpiteet.

2022 talousennusteen mukaan kyseiset kustannukset ovat 0,1 prosenttia suhteessa BKT:hen vuosina 2022 ja 2023[16].

(17) Neuvosto suositti 18 päivänä kesäkuuta 2021, että Italia rahoittaisi vuonna 2022 elpymis- ja palautumistukivälineen avulla lisäinvestointeja, joilla tuetaan elpymistä, ja noudattaisi samalla maltillista finanssipolitiikkaa.[17] Lisäksi sen olisi jatkettava kansallisesti rahoitettuja investointeja. Neuvosto suositti myös, että Italia rajoittaisi kansallisesti rahoitettujen juoksevien menojen kasvua. Lisäksi se suositti, että Italia harjoittaisi taloustilanteen salliessa finanssipolitiikkaa, jonka tavoitteena on saavuttaa maltillisella tasolla oleva julkisen talouden rahoitusasema keskipitkällä aikavälillä ja varmistaa julkisen talouden kestävyys keskipitkällä aikavälillä, ja samalla lisäisi investointeja kasvupotentiaalin parantamiseksi.

(18) Komission kevään 2022 talousennusteen ja Italian vuoden 2022 vakausohjelmaan sisältyvien tietojen perusteella finanssipolitiikan virityksen ennakoidaan vuonna 2022 olevan elvyttävä –2,7 prosenttia suhteessa BKT:hen[18]. Italia aikoo jatkaa elpymisen tukemista hyödyntämällä elpymis- ja palautumistukivälinettä lisäinvestointien rahoittamiseen neuvoston suosituksen mukaisesti. Elpymis- ja palautumistukivälineen avustuksilla ja muilla EU:n varoilla rahoitettavien menojen positiivisen vaikutuksen talouden toimeliaisuuteen arvioidaan kasvavan 0,9 prosenttiyksikköä suhteessa BKT:hen vuodesta 2021. Kansallisesti rahoitettavilla investoinneilla ennakoidaan olevan finanssipolitiikan viritykseen elvyttävä vaikutus, joka on 0,3 prosenttiyksikköä vuonna 2022[19]. Sen vuoksi Italia suunnittelee jatkavansa kansallisesti rahoitettuja investointeja neuvoston suosituksen mukaisesti. Kansallisesti rahoitettujen juoksevien perusmenojen kasvulla (ilman uusia tulopuolen toimenpiteitä) ennakoidaan vuonna 2022 olevan finanssipolitiikan kokonaisviritykseen elvyttävä vaikutus, joka on 1,3 prosenttiyksikköä. Tässä huomattavassa elvyttävässä vaikutuksessa ovat mukana energian hintojen nousun taloudellisten ja sosiaalisten vaikutusten torjumiseksi toteutettavien toimenpiteiden lisävaikutus (0,2 prosenttia suhteessa BKT:hen)[20] sekä kustannukset, joita aiheutuu tilapäisen suojelun tarjoamisesta Ukrainasta paenneille (0,1 prosenttia suhteessa BKT:hen). Juoksevien menojen kasvu on myös seurausta julkisen sektorin työntekijöiden palkkakustannusten kasvusta, joka johtuu vuosien 2019–2021 julkisyhteisöjen sopimusten uusimisesta. Merkittävä osa tästä kasvusta (¼

---

16 Ukrainasta EU:hun pakenevien kokonaismäärän oletetaan nousevan asteittain 6 miljoonaan vuoden 2022 loppuun mennessä, ja arvio heidän maantieteellisestä sijoittautumisestaan perustuu tämänhetkisen maahanmuuttajayhteisön kokoon, vastaanottavan jäsenvaltion suhteelliseen väkilukuun ja siihen, mihin Ukrainasta paenneet ovat tosiasiallisesti sijoittautuneet maaliskuusta 2022 alkaen. Arviot talousarviokustannuksista henkeä kohti perustuvat komission Yhteisen tutkimuskeskuksen Euromod-mikrosimulaatiomalliin, jossa otetaan huomioon sekä käteisetuudet, joihin maahan tulleilla voi olla oikeus, että luontoissuoritukset, kuten koulutus ja terveydenhuolto.

17 Neuvoston suositus, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2021, jolla annetaan neuvoston lausunto Italian vuoden 2021 vakausohjelmasta, EUVL C 304, 29.7.2021, s. 53.

18 Negatiivinen (positiivinen) indikaattorin arvo tarkoittaa, että perusmenojen kasvu on suurempi (pienempi) kuin keskipitkän aikavälin talouskasvu, mikä osoittaa finanssipolitiikan olevan elvyttävää (kiristävää).

19 Muilla kansallisesti rahoitetuilla pääomamenoilla ennakoidaan olevan elvyttävä vaikutus, joka on 0,3 prosenttiyksikköä suhteessa BKT:hen. Tämä selittyy hallituksen investointiavustuksilla, jotka nekin rahoitetaan elpymis- ja palautumistukivälineestä myönnettävillä lainoilla, sekä pk-yrityksille myönnettäviä valtiontakauksia koskevilla lisävarauksilla.

20 Vuonna 2021 Italiassa oli jo käytössä toimenpiteitä, joilla puututaan energian hintojen nousun taloudellisiin ja sosiaalisiin vaikutuksiin. Niiden osuus on 0,3 prosenttia suhteessa BKT:hen. Nämä toimenpiteet koostuivat pääasiassa sähkö- ja maakaasulaskuihin sisältyvien kiinteiden verojen ja alv-kantojen alentamisesta sekä sähkö- ja maakaasulaskujen sosiaalibonusten korottamisesta.

prosenttia suhteessa BKT:hen) kirjataan vuonna 2022, minkä lisäksi terveydenhuoltoalalle on budjetoitu lisävaroja (0,1 prosenttia suhteessa BKT:hen). Tulopuolella henkilökohtaisten tuloverojen ja tuotantotoiminnasta alueellisesti kannettavan veron (0,4 % suhteessa BKT:hen) keventämisen ennustetaan myös vaikuttavan elvyttävästi finanssipolitiikan viritykseen. Tästä syystä Italia ei komission tämänhetkisten arvioiden perusteella rajoita riittävästi nettomääräisten kansallisesti rahoitettujen juoksevien menojen kasvua vuonna 2022.

(19) Vuonna 2023 finanssipolitiikan viritys on komission kevään 2022 talousennusteen mukaan –1,2 prosenttia suhteessa BKT:hen olettaen, että politiikka säilyy muuttumattomana[21]. Italian ennakoidaan jatkavan elpymis- ja palautumistukivälineen avustusten käyttöä vuonna 2023 elpymistä tukevien lisäinvestointien rahoittamiseen. Elpymis- ja palautumistukivälineen avustuksilla ja muilla EU:n varoilla rahoitettavien menojen positiivisen vaikutuksen talouden toimeliaisuuteen arvioidaan kasvavan 0,7 prosenttiyksikköä suhteessa BKT:hen vuoteen 2022 verrattuna. Kansallisesti rahoitettavilla investoinneilla ennakoidaan olevan finanssipolitiikan viritykseen elvyttävä vaikutus, joka on 0,2 prosenttiyksikköä vuonna 2023[22]. Kansallisesti rahoitettavien juoksevien perusmenojen kasvulla (ilman uusia tulopuolen toimenpiteitä) taas ennakoidaan olevan vuonna 2023 finanssipolitiikan kokonaisviritykseen pitkälti neutraali vaikutus, joka on –0,2 prosenttiyksikköä. Tähän sisältyy energian hintojen nousuun liittyvien toimenpiteiden asteittaisen lakkauttamisen vaikutus (0,5 prosenttia suhteessa BKT:hen). Samaan aikaan odotetaan, että nettomääräisten juoksevien menojen kasvua edistävät myös sosiaalisten tulonsiirtojen kasvu (0,4 prosenttia suhteessa BKT:hen), joka johtuu niiden indeksoinnista edellisen vuoden inflaatiovauhdin perusteella, sekä terveydenhuoltoon budjetoidut lisävarat (0,1 prosenttia suhteessa BKT:hen), joita ei kompensoida tasapainottavilla toimenpiteillä. Kansallisesti rahoitettavien juoksevien menojen pitkälti neutraali vaikutus riippuu näin ollen siitä, että toimenpiteet, joilla puututaan energian hintojen nousun vaikutuksiin, lakkautetaan asteittain tämänhetkisten suunnitelmien mukaisesti.

(20) Vuoden 2022 vakausohjelmassa julkisen talouden alijäämän odotetaan supistuvan asteittain 3,3 prosenttiin suhteessa BKT:hen vuonna 2024 ja 2,8 prosenttiin vuoteen 2025 mennessä. Näin ollen suunnitelmana on, että julkisen talouden alijäämä supistuu alle 3 prosenttiin suhteessa BKT:hen vuoteen 2025 mennessä. Näissä kehitysarvioissa oletetaan kokonaismenojen supistuvan noin 3 prosenttiyksikköä suhteessa BKT:hen ja kokonaistulojen supistuvan noin 2 prosenttiyksikköä suhteessa BKT:hen vuosina 2023–2025. Julkisen talouden velan odotetaan ohjelman mukaan supistuvan suhteessa BKT:hen vuoteen 2025 mennessä niin, että se on 143,4 prosenttia vuonna 2024 ja 141,4 prosenttia vuonna 2025. Komission analyysin perusteella velkakestävyysriskit vaikuttavat keskipitkällä aikavälillä suurilta.

(21) Elpymis- ja palautumissuunnitelma sisältää asetuksen (EU) 2021/241 19 artiklan 3 kohdan b alakohdan ja liitteessä V olevan 2.2 kriteerin mukaisesti laajan joukon toisiaan vahvistavia uudistuksia ja investointeja, jotka on määrä toteuttaa vuoteen

[21] Negatiivinen (positiivinen) indikaattorin arvo tarkoittaa, että perusmenojen kasvu on suurempi (pienempi) kuin keskipitkän aikavälin talouskasvu, mikä osoittaa finanssipolitiikan olevan elvyttävää (kiristävää).

[22] Muilla kansallisesti rahoitetuilla pääomamenoilla ennakoidaan olevan neutraali vaikutus, joka on 0,0 prosenttiyksikköä suhteessa BKT:hen.

2026 mennessä. Niillä vastataan kaikkiin tai merkittävään osaan niistä taloudellisista ja sosiaalisista haasteista, jotka tuodaan esiin neuvoston Italialle talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson yhteydessä vuosina 2019 ja 2020 antamissa maakohtaisissa suosituksissa sekä niissä maakohtaisissa suosituksissa, joita on mahdollisesti annettu suunnitelman hyväksymispäivään mennessä. Erityisesti suunnitelman tuloksellisella ja nopealla täytäntöönpanolla on mahdollisuus saada aikaan pysyviä rakenteellisia muutoksia ja näin ollen vaikuttaa pysyvästi Italian talouteen ja yhteiskuntaan. Keskeisillä politiikan aloilla toteutettavilla lukuisilla uudistuksilla on tarkoitus puuttua pitkäaikaisiin talouskasvun esteisiin. Suunnitelmaan sisältyy erityisesti uudistuksia, joilla pyritään edistämään rakenteellisia muutoksia julkishallinnon ja oikeuslaitoksen toiminnassa sekä parantamaan yleistä liiketoimintaympäristöä. Koulutukseen, osaamisen kehittämiseen ja tutkimukseen suunniteltuilla uudistuksilla ja investoinneilla voidaan pitkällä aikavälillä kehittää inhimillistä pääomaa ja tutkimusvalmiuksia. Suunniteltuilla työmarkkinauudistuksilla ja investoinneilla, joilla parannetaan varsinkin nuorten ja naisten työllisyysnäkymiä, voidaan lisätä työvoiman tarjontaa, tarjota yhtäläiset mahdollisuudet kehittää osaamista ja lopulta tukea talouskasvua. Liikenteen ja vesihuollon kaltaisilla aloilla toteutettavien uudistusten odotetaan parantavan taloudellista tehokkuutta rakenteellisesti muun muassa sen myötä, että kilpailumenettelyjä käytetään järjestelmällisemmin palveluhankintasopimusten pohjana.

(22) Italian elpymis- ja palautumissuunnitelman täytäntöönpanon odotetaan myötävaikuttavan siihen, että vihreän ja digitaalisen siirtymän eteneminen jatkuu. Ilmastotavoitteita tukevien toimenpiteiden osuus Italian suunnitelman kokonaismäärärahoista on 37,5 prosenttia, ja digitaalisia tavoitteita tukevien toimenpiteiden osuus on 25 prosenttia. Elpymis- ja palautumissuunnitelman täysimittainen täytäntöönpano siihen kuuluvien välitavoitteiden ja tavoitteiden mukaisesti auttaa Italiaa toipumaan nopeasti covid-19-kriisin seurauksista ja vahvistaa samalla sen palautumiskykyä. Työmarkkinaosapuolten ja muiden asiaankuuluvien sidosryhmien järjestelmällinen osallistuminen on edelleen tärkeää, jotta elpymis- ja palautumissuunnitelman ja sitä laajemmin muun talous- ja työllisyyspolitiikan täytäntöönpano onnistuu ja jotta voidaan varmistaa laaja sitoutuminen politiikan yleiseen linjaan.

(23) Italia toimitti koheesiopolitiikan ohjelma-asiakirjat kumppanuussopimusta varten[23] 17 päivänä tammikuuta 2021 ja on toimittanut ensimmäiset ohjelmansa Euroopan komissiolle. Italian on otettava vuosien 2021–2027 koheesiopolitiikan rahastojen ohjelmasuunnittelussa huomioon asiaankuuluvat maakohtaiset suositukset noudattaen 24 päivänä kesäkuuta 2021 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2021/1060. Tämä on edellytys sille, että koheesiopolitiikan rahastoista saatavan taloudellisen tuen vaikuttavuus paranee ja sen tuoma lisäarvo on mahdollisimman suuri ja että samalla edistetään koordinointia, täydentävyyttä ja yhtenäisyyttä näiden rahastojen ja muiden unionin välineiden ja rahastojen välillä. Elpymis- ja palautumistukivälineen ja koheesiopolitiikan ohjelmien täytäntöönpanon onnistuminen

[23] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/1060, annettu 24 päivänä kesäkuuta 2021, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahasto plussaa, koheesiorahastoa, oikeudenmukaisen siirtymän rahastoa ja Euroopan meri-, kalatalous- ja vesiviljelyrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä ja varainhoitosäännöistä sekä turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahastoa, sisäisen turvallisuuden rahastoa ja rajaturvallisuuden ja viisumipolitiikan rahoitusvälinettä koskevista varainhoitosäännöistä (EUVL L 231, 30.6.2021, s. 159).

edellyttää myös investointien pullonkaulojen poistamista, jotta voidaan tukea vihreää ja digitaalista siirtymää sekä tasapainoista aluekehitystä.

(24) Elpymis- ja palautumissuunnitelmassa käsiteltyjen taloudellisten ja sosiaalisten haasteiden lisäksi Italialla on ratkaistavanaan useita verotusjärjestelmään liittyviä lisähaasteita. Verotusjärjestelmän tehokkuutta lisäävät toimet voivat auttaa korjaamaan pitkäaikaista makrotalouden epätasapainoa. Keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä paremmin kasvua tukeva ja tehokkaampi verojärjestelmä auttaisi vähentämään suurta julkista velkaa, edistäisi tuottavuuden kasvua ja tukisi työpaikkojen luomista erityisesti naisille.

(25) Italiassa työhön kohdistuva verorasitus on suuri, ja henkilökohtaisten tulojen efektiiviselle marginaaliveroasteelle ovat ominaista jyrkät epäjatkuvuudet. Italia on toteuttanut vuoden 2021 lopussa toimia vastatakseen näihin haasteisiin erityisesti ottamalla käyttöön yleisen lapsilisän ja alentamalla henkilökohtaisia tuloveroja. Näiden toimenpiteiden odotetaan lisäävän kohtuullisesti työvoiman tarjontaa erityisesti naisten osalta. Työn verokiila on edelleen erittäin korkea kaikilla tulotasoilla verrattuna muihin EU:n jäsenvaltioihin. Samaan aikaan muita tulonlähteitä, jotka eivät ole yhtä haitallisia kasvun kannalta, käytetään liian vähän, mikä mahdollistaa työhön kohdistuvan verorasituksen keventämisen edelleen budjettineutraalisti. Kiinteistöveron laskemisen perustana käytetyt kiinteistörekisteriarvot ovat suurelta osin vanhentuneita. Verotukien määrä ja soveltamisala, myös alv:n osalta, on suuri, ja niiden virtaviivaistamiseksi olisi toteutettava toimia. Vaikka Italian energiaverot tuottavat suhteellisen paljon tuloja, niiden rakenne ei edistä riittävästi siirtymistä puhtaampiin teknologioihin, mikä johtuu myös ympäristön kannalta haitallisten tukien laajamittaisesta käytöstä. Nämä eri osa-alueet sisältyvät hallituksen vuoden 2021 lopussa esittämään verouudistuksen valtuuslakiin, joka olisi hyväksymisen jälkeen pantava täytäntöön asetuksilla.

(26) EU:n valtion- tai hallitusten päämiesten Versailles’n julistuksessa antaman toimeksiannon mukaisesti REPowerEU-suunnitelman tavoitteena on poistaa mahdollisimman pian asteittain Euroopan unionin riippuvuus Venäjältä tulevasta fossiilisten polttoaineiden tuonnista. Tätä varten määritetään vuoropuhelussa jäsenvaltioiden kanssa sopivimmat kansallisen, alueellisen ja EU:n tason hankkeet, investoinnit ja uudistukset. Näiden toimenpiteiden tavoitteena on vähentää riippuvuutta fossiilisista polttoaineista yleensä sekä siirtyä tuomaan fossiilisia polttoaineita muualta kuin Venäjältä.

(27) Italia on erittäin riippuvainen Venäjältä tulevasta energiantuonnista, erityisesti kaasusta, sillä 43 prosenttia sen käyttämästä kaasusta tuodaan Venäjältä (hieman alle EU:n keskiarvon, joka on 44 prosenttia) ja kaasun osuus sen energiapaletista on 42 prosenttia. Riippuvuus Venäjän raakaöljystä on pienempi, 11 prosenttia, mikä on vähemmän kuin EU:n keskiarvo (26 prosenttia) (öljyn osuus Italian energiapaletista on 32 prosenttia)[24]. Vaikka Italialla ei lyhyellä aikavälillä ole merkittäviä ongelmia maakaasun toimitusvarmuuden suhteen, kun otetaan huomioon sen huomattava varastointikapasiteetti ja putkiyhteydet Pohjois-Afrikkaan ja Azerbaidžaniin, Venäjän hyökkäys Ukrainaan saattaa aiheuttaa haasteita keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. Italian on mahdollista poistaa pullonkauloja energiansiirtokapasiteetin lisäämiseksi

[24] Eurostat (2020), Venäjän tuonnin osuus maakaasun ja raakaöljyn kokonaistuonnista. EU27:n keskiarvon osalta kokonaistuonti perustuu EU27:n ulkopuolelta tulevaan tuontiin. Italian osalta kokonaistuonti sisältää EU:n sisäisen kaupan. Raakaöljy ei sisällä jalostettuja öljytuotteita.

sekä maan sisällä että naapurimaiden välillä. Kaasuun liittyvissä uusissa infrastruktuuri- ja verkkoinvestoinneissa suositellaan mahdollisuuksien mukaan ottamaan huomioon tulevaisuuden vaatimukset, jotta pitkän aikavälin kestävyys voidaan mahdollistaa muuttamalla infrastruktuuri ja verkot tulevaisuudessa kestäviä polttoaineita hyödyntäviksi. Italia monipuolistaa parhaillaan energiapalettiaan lisäämällä uusiutuvien energialähteiden osuutta erityisesti aurinko- ja tuulivoiman, vedyn ja kestävän biometaanin osalta. Kansallisessa energia- ja ilmastosuunnitelmassa vahvistettua uusiutuvien energialähteiden käyttöönottoa voitaisiin kuitenkin nopeuttaa ja lisätä entisestään, kun otetaan huomioon myös nykyisestä geopoliittisesta tilanteesta mahdollisesti aiheutuvat haasteet. Italian on mahdollista toteuttaa edelleen toimenpiteitä, joilla helpotetaan lupien myöntämistä uusiutuvaa energiaa koskeville hankkeille. Lisäksi Italian energiatehokkuutta koskevat tavoitteet eivät välttämättä riitä vastaamaan näihin haasteisiin eivätkä saavuttamaan 55-valmiuspaketin tavoitteita. Rakennusalan energiatehokkuusstrategia perustuu pääasiassa väliaikaisiin toimenpiteisiin, ja sitä olisi täydennettävä keskipitkän ja pitkän aikavälin strategialla, johon sisältyy yrityksille ja erityisesti teollisuudelle tarkoitettuja vahvempia energiatehokkuustoimenpiteitä. Lisäksi liikennealan vähähiilistämistä olisi vauhditettava muun muassa nopeuttamalla sähköajoneuvojen latauspisteiden käyttöönottoa ja edistämällä keskeisiä rautatie-, pyöräily- ja joukkoliikennehankkeita. Italian olisi oltava kunnianhimoisempi kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä sekä uusiutuvan energian ja energiatehokkuuden lisäämistä koskevissa tavoitteissaan, jotta ne olisivat linjassa 55-valmiustavoitteiden kanssa.

(28) Nopeutettu siirtyminen ilmastoneutraaliuteen ja luopuminen fossiilisista polttoaineista aiheuttaa monilla aloilla huomattavia rakenneuudistuskustannuksia. Italia voi kuitenkin hyödyntää koheesiopolitiikan yhteydessä oikeudenmukaisen siirtymän mekanismia siirtymisen sosioekonomisten vaikutusten lieventämiseksi alueilla, joilla vaikutukset ovat suurimmat. Lisäksi Italia voi hyödyntää Euroopan sosiaalirahasto plussaa parantaakseen työllistymismahdollisuuksia ja vahvistaakseen sosiaalista yhteenkuuluvuutta.

(29) Neuvosto on tutkinut vuoden 2022 vakausohjelman komission tekemän arvioinnin perusteella, ja sen lausunto[25] ilmenee jäljempänä esitettävästä suosituksesta 1.

(30) Koska euroalueen jäsenvaltioiden taloudet ovat tiiviisti yhteydessä toisiinsa ja koska ne myötävaikuttavat yhdessä talous- ja rahaliiton toimintaan, neuvosto on suosittanut, että euroalueen jäsenvaltiot toteuttavat – myös elpymis- ja palautumissuunnitelmiensa kautta – toimia noudattaakseen euroalueen talouspolitiikkaa koskevaa suositusta. Italian osalta tämä ilmenee erityisesti jäljempänä esitettävistä suosituksista 1 ja 2.

(31) Neuvosto on tutkinut vuoden 2022 kansallisen uudistusohjelman ja vuoden 2022 vakausohjelman komission perusteellisen tarkastelun ja tämän arvioinnin perusteella. Asetuksen (EU) N:o 1176/2011 6 artiklan nojalla annetut neuvoston suositukset ilmenevät jäljempänä esitettävistä suosituksista 1 ja 2. Suositukset 1 ja 2 edistävät myös euroalueelle annettujen suositusten, erityisesti suositusten 1, 2 ja 4, täytäntöönpanoa. Suosituksessa 1 tarkoitetuilla finanssipolitiikan toimenpiteillä autetaan muun muassa korjaamaan epätasapainoja, jotka liittyvät suureen julkisen talouden velkaan. Suosituksessa 2 tarkoitetuilla toimilla autetaan muun muassa korjaamaan epätasapainoja, jotka liittyvät suureen julkiseen velkaan ja tuottavuuden

[25] Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

pitkään jatkuneeseen heikkoon kehitykseen tilanteessa, jossa työmarkkinoilla ja rahoitussektorilla esiintyy heikkouksia.

SUOSITTAA, että Italia toteuttaa vuosina 2022 ja 2023 toimia, joilla se

1. varmistaa vuonna 2023 maltillisen finanssipolitiikan erityisesti rajoittamalla kansallisesti rahoitettavien juoksevien menojen kasvun pienemmäksi kuin keskipitkän aikavälin potentiaalinen tuotannon kasvu, kun otetaan huomioon jatkuva väliaikainen ja kohdennettu tuki energian hintojen noususta eniten kärsiville kotitalouksille ja yrityksille sekä Ukrainasta pakeneville ihmisille; on valmiina mukauttamaan juoksevia menoja tilanteen muuttuessa; lisää julkisia investointeja vihreään ja digitaaliseen siirtymään sekä energiaturvallisuuteen muun muassa elpymis- ja palautumistukivälineen, RePowerEU:n ja muiden EU:n varojen avulla; harjoittaa vuoden 2023 jälkeen finanssipolitiikkaa, jonka tavoitteena on saavuttaa maltillisella tasolla oleva julkisen talouden rahoitusasema keskipitkällä aikavälillä ja varmistaa uskottava ja asteittainen velan vähentäminen ja julkisen talouden kestävyys keskipitkällä aikavälillä asteittaisen vakauttamisen, investointien ja uudistusten avulla; hyväksyy verouudistusta koskevan valtuuslain ja panee sen asianmukaisesti täytäntöön, jotta työn verotusta voidaan edelleen keventää ja tehostaa järjestelmää erityisesti tarkistamalla efektiivisiä marginaaliveroasteita, muuttamalla kiinteistörekisteriarvot vastaamaan nykyisiä markkina-arvoja, virtaviivaistamalla ja vähentämällä verotukia, myös alv:n osalta, sekä ympäristön kannalta haitallisia tukia varmistaen samalla oikeudenmukaisuuden sekä vähentämällä verolainsäädännön monimutkaisuutta;

2. etenee elpymis- ja palautumissuunnitelmansa täytäntöönpanossa 13 päivänä heinäkuuta 2021 annettuun neuvoston täytäntöönpanopäätökseen sisältyvien välitavoitteiden ja tavoitteiden mukaisesti; saattaa nopeasti päätökseen komission kanssa käytävät neuvottelut vuosien 2021–2027 koheesiopolitiikan ohjelma-asiakirjoista, jotta niiden täytäntöönpano voidaan aloittaa;

3. vähentää riippuvuutta fossiilisista polttoaineista ja monipuolistaa energian tuontia; poistaa pullonkauloja sisäisen kaasunsiirtokapasiteetin lisäämiseksi, kehittää sähköverkkoyhteyksiä, nopeuttaa uusiutuvan energian lisäkapasiteetin käyttöönottoa ja hyväksyy toimenpiteitä, joilla lisätään energiatehokkuutta ja edistetään kestävää liikkuvuutta.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja